

še ni vse. Le pogledjte me, kaj imam na glavi! Na drobnej glavi nosim pérnat venec ali krono. Ali ima kaka druga ptica kaj tacega? In vrat in prsi moje pogledjte, kako se vse to preлива iz temno modre barve v zlato zelenkasto. Na hrbtu imam peresa, podobna v čistem zlatu se blestečemu oklepu. A lepôta vseh lepôt je moj rep, kadar ga razgrnem v prekrasno pisano kolo. Kaj tacega ne zmôre nobena druga žival. Ali vidíte na širokem konci razprostrtega kolesa prekrasno oko, ki se blestí v prelepíh mavričiníh barvah? To je v resnici oprava, katere smem biti ponosen, kakor nobena druga žival. Nogi imam visoki in nađ zadnjim prstom vsake noge ostrogo, kakor petelin. Ljudje pravijo, da sem proti kuretini preveč ošaben ter ne maram za njih družbo; tega tudi ne tajim, ker sem najraje sam, pa tudi ne maram za družbo, ki je toli nizkega rodú, da se z menoj niti najmanje primerjati ne more, a sovražim pa nikogar ne, razven ónega cigana purana, ki hodi po dvorišči kakor bi si ga bil on sam v najem vzel. Ta grdavs je prav hudoben proti meni. Kavsa me in skube, kakor bi bil jaz za „nebodigatreba“ pri hiši.

Po leti sem najraje zunaj na svežem zraku, kar mi prav dobro dé. Da-si mi zima dosti ne škoduje, vender le raje vidim, če sem tudi po zimi na gorkem. Moja posebna lastnost je, da rad vzletim na visočine, bodi-si vže na streho ali na kak zid ter od ondod kričím in opozarjam memogredoče na svojo lepôto in ponós. Kure in druge domače ptice sicer pravijo, da imam zeló neprijeten glas, ali jaz jim tega ne verojamem, ker vem, da me le zavidajo zaradi moje izvanredne telesne lepote.

Kdaj je moj rôd prišel k vam v Evropo, tega ne vem za gotovo, ker mi se ne ljubi čitati in brskati po knjigah, kder stoji pisano o mojih prádedíh. Slišal pa sem, da stoji nekje zapisano, kako so stari Rimljani zeló čislali naš mladi rod in so se na mizo popašnih cesarjev nosile polne sklede naših jezikov in možgan. Tudi pozneje so še imeli pri velikih pojedínah pečenega pava na mizi, kar pa zdaj ni več v navadi, odkar so prišli ti neumni in trapasti purani iz Amerike v Evropo. To je pravo, saj ga tudi nimam večjega sovražnika mej pticami, kakor je bahačasti in togotni puran, kí se vže jezí, če človek le malo zažvižga. Šopiri se in bahá s svojim umazaním perjem, da ga je le smešno gledati.

Toliko za danes. Zapomnite si vse to, otroci, da bodete znali povedati, kadar vas kdo kaj vpraša o meni.“

—é.

Zakaj kukavica samó do Kresa kuka?

Ko so hudobni Židje Jezusa iskali, skril se jim je pod brinjev grm; zato ima brinjevo zrno še zdaj križ v sredi. A kukavica je Jezusa pod brinjevim grmom ugledala in zakukala: „Kuku! kuku! tukaj je!“ — A Jezus je kukaviči rekel: „Oj ti nespametna ptica, zakaj si me izdala? Za kazen bodeš vse leto kukala?“ A kukavica mu je odgovorila: „Vse leto še kukati ne bodem mogla.“ Jezusu se je ptica smilila in rekel jej je, da bode kukala samó do Kresa. Zato kukavica samó do Kresa kuka.

Zapísal J. Barlè.